

Zsirai László

Megfojthatatlan

Kutas Lászlónak

Sokatmondó a szobrok némasága,
megszólal minden méltó mozdulat.
A karnagy int és látszat-bénasága
feloldódik egy pillanat alatt,

mert társai, a hangszeres zenészek
szívéből szárnyal száz szimfónia.
Megfojthatatlan a művészi lélek,
védelmezője hű harmónia –

S lehet bármilyen szomorú az élet,
az árnyék párja mégiscsak a fény.
Szólongatnak szép szoborköltemények,
édes dalt tanul tőlük a remény.

Kibomlik, mint az élő rózsa szirma,
mint hús teremben forró hangulat,
a mester kezébe csomagolt minta,
s megmarad minden méltó mozdulat.

Jellemzés

Belépsz.
Mondataid
– mosolyarcú kések –
lázás ütemben kidobolják
a szívverésed.

Te félsz!
Idegen számodra már
a jószág?
Gyanakvó tekintetben
táncolnak szíromtalan rózsák.